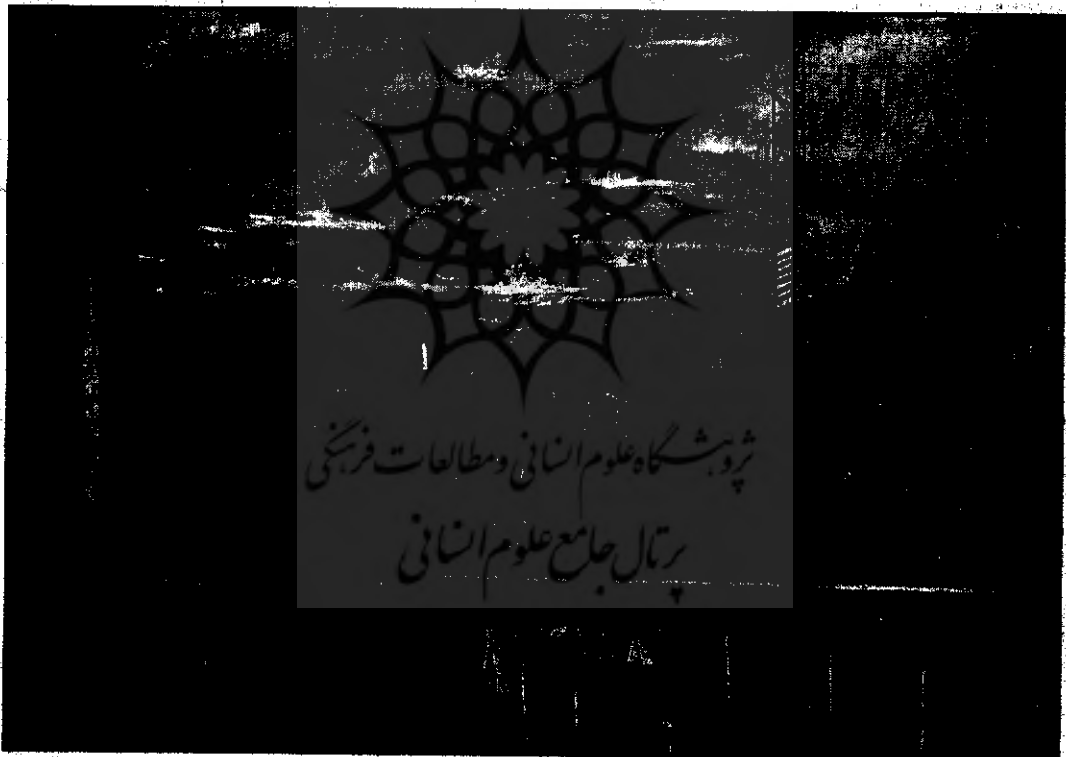

سالهای بیست و سی،
بازگشت به فیگوراسیون،
سوررئالیسم،
مقاومت مدرنیسم و آبستره

LES ANNEES VINGT ET TRENTÉ:
RETOUR A LA FIGURATION,
SURREALISME,
PERSISTANCE DU MODERNISME
ET DE L'ABSTRACTION

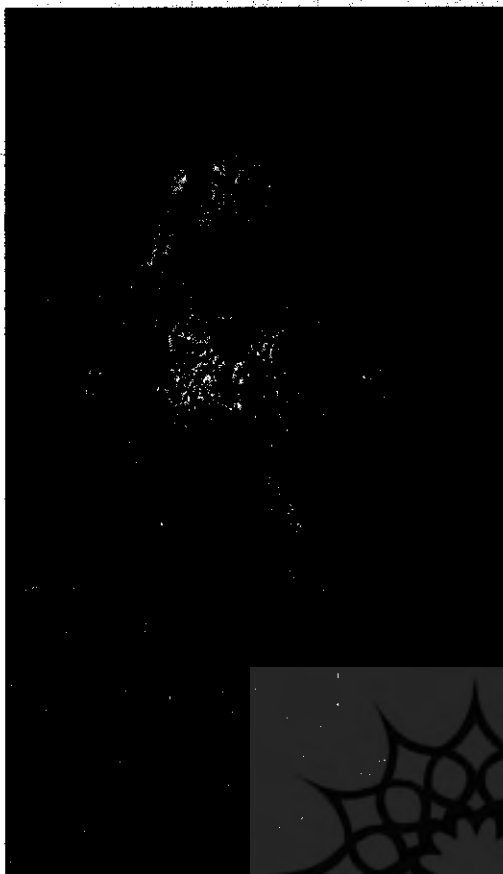
«ابژکتیویته نوین» و ادامه اکسپرسیونیسم آلمان LA ((NOVELLE OBJECTIVITE)) ET LES SUITES DE LEPRESSIONNISME ALLEMAND

عمیقی که سرتاسر آلمان را فراگرفته است موجب پیدایش رئالیسم اکسپرسیونیستی می شود که به نام «ابژکتیویته نوین» خوانده می شود.

بحران اقتصادی، فقر و تورم روزافزون، بحران اجتماعی و سیاسی شاخصه های بارز آشفته گی و هرج و مرج در آلمان بعد از جنگ

در جریان سالهای بیست در آلمان، مدرسه «بوهوس» پدیده ای نسبتاً مستثنی شمرده می شود چرا که در خارج از این کشور گرایش غالب، در این زمان، رئالیسم می باشد. با این وجود، در دوره ای که هنر فرانسه در قالب سنت بافرجام امپرسیونیسم مجدداً با لذائذ و خوشیهای زندگی در می آمیزد بحران

Rudolf SCHLICHTER
PUISSANCE AVEUGLE,
huile sur toile, 1937
179 x 100 cm

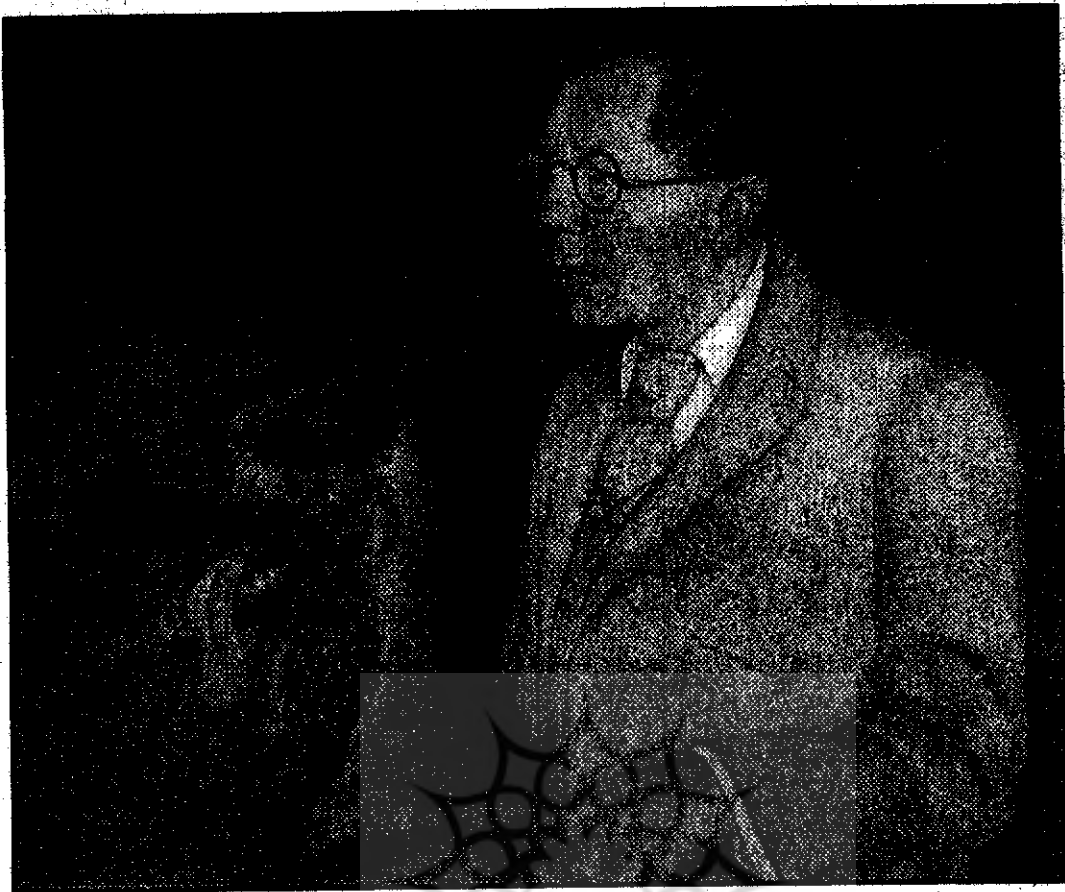

Max BECKMANN
QUAPPI EN RASE
huile sur toile, 1932-1934
105 x 73 cm

صفحه روبرو:
Franz RADZIWIŁŁ
LA GREVE
huile sur toile, 1931, 99 x 141 cm

دو گرایش متفاوت دیده می شود ولی بعدها اختلاف نظرهایی میان آنها پدید می آید، نظرات اجتماعی این نهضت در برنامه مدرسه بوهوس که درست یک سال بعد، تشکیل می یابد، هنرمندان در قالب انقلاب سیاسی و اجتماعی که به راه افتاده بود، بسیاری از آنها را دچار سرخوردگی کرده و به انجام کارهای وقیح می کشاند. این هنرمندان به سبک ناپالوده و سنگ دلانه «بژکتیویته نوین» روی می آورند. این نهضت عظیم که گاه «رنالیسم جادویی» نیز خوانده می شود، در اولین نمایشگاهی که در سال ۱۹۲۵ در «مانهام» برگزار می گردد، تجلی یافته و موفقیتی نسبی به دست می آورد. «اوتودی»، «ژرژ گرون» (برخاسته از دادانیسم) و «ماکس بکمن» از پرشورترین و همچنین مشهورترین اعضای این نهضت هستند. به

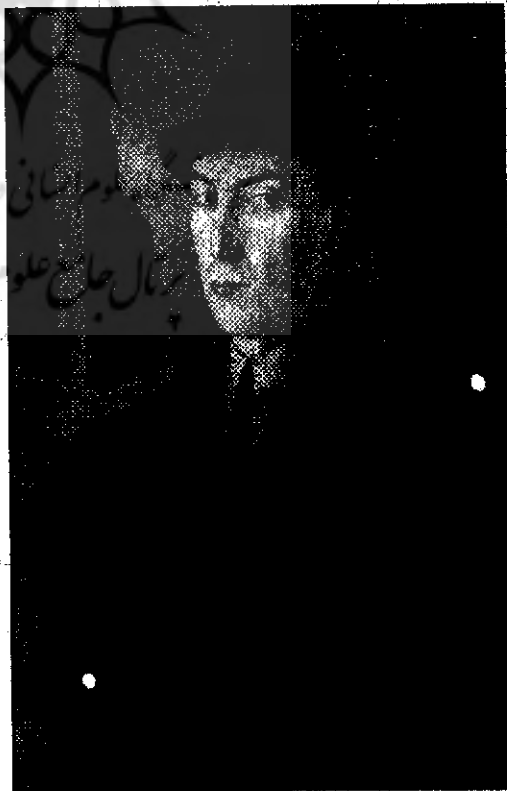
جهانی می باشند. در هنگامیکه مدرسه «بوهوس» تلاش دارد تا از طریق ارائه هنری شفاف و منطقی خود را به اوج کمال برساند. بیشترین هنرمندان، که در میان آنها برخی هنرمندان اکسپرسیونیست و دادانیست هم دیده می شود، کار خود را به سوی نقاش رئالیست و انتقادیان جامعه سوق می دهند. بلافاصله بعد از پایان جنگ، در سال ۱۹۱۸ اولین گروه دارای اندیشه انقلابی، موسوم به «نوامیر گروپ» («گروه نوامیر») تشکیل می شود که اکسپرسیونیست ها و دادانیست ها نیز در آن مشارکت می جویند، شکفت آور اینکه «والتر گروپپوس»، بنیانگذار مدرسه «بوهوس»، در میان اعضای این گروه دیده می شوند. بنابراین اگرچه می توان گفت که در آغاز کار، دیدگاههای مشترکی میان این

Otto DIX
HUGO ERFURTH AU CHIEN,
huile sur toile, 1926
80 x 100 cm

Carlo MENSE
PORTRAIT DU PEINTRE DARVINGHAUSEN
huile sur toile, 1922
86.5 x 59.5 cm

صفحه روپرو:
Charles DEMUTH
CHEMINÉE ET CHATEAU D'EAU
huile sur toile, 1931
75.5 x 65 cm

علاوه می توان «کارل هوبوش» (Karl Hubbach)،
کاریکاتوریست؛ «رودولف اشلیختر»
(R. Schlichter)، طراح طراز اول؛ «ژرژ شولز»
و «فرانس رادزیویل» (F. Radziwill) را نیز در
شمار اعضای این گرایش «ناپالوده» قرار داد.
از سوی دیگر، می توان در این نهضت،
گرایشی به ظاهر سردتر، و با سبکی آکادمیک تر
لحاظ داشت که در بردارنده نقاشان چهره پرداز
بسیار خوبی چون «کریستین شاد» (Ch. Schad)،
«کارلو مانز» (C. Mense)، «ژرژ شریف»
(G. Schrimpf)، «ویلهلم هیز» (W. Heise)،

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 کتابخانه علوم انسانی

که حرکت تکاملی و ناپیوستای هنر آبستره هیچ خدشه‌ای به بیکره ارزشمند آن وارد نمی‌سازد، و این واقعیتی است که آثار سالهای پنجاه و شصت نیز بر آن مبر تأیید می‌زنند. به علاوه نازیبا در مورد اندیشه انتقادی و حتی ویرانگر این نهضت به خطا نمی‌زنند. نازیبا به همان میزانی که «مدرنهای» یوهوس را نفی می‌کنند، برای صاحبان این نهضت نیز موانع تراشی می‌کنند بدین ترتیب «بکمن» و «گروپن» به ایالات متحده آمریکا مهاجرت می‌کنند. ده تن دیگری که در آلمان باقی می‌مانند از حق تشکیل نمایشگاه محروم می‌شوند.

«رادرشید» (Raderscheidt)، «کانولد» (Kanoldt)، «نازل» (Nagele)، «داورینگ-هاوسن» (Hausen Davring) می‌باشد. بدون شک، وجود همین گرایش دوم باعث شده است که برخی نهضت «ابژکتیویته نوین» را بیشتر نهضتی پس‌گرا تلقی می‌کنند که احتمالاً در پیدایش آکادمیسم رایش سوم نقش داشته و یا به عکس، قابل مقایسه با رئالیسم سوسیالیست می‌باشد... و این بی‌عدالتی که در حق این نهضت روا داشته شده است هم اکنون در مسیر جبران سازی قرار می‌گیرد: «ابژکتیویته نوین» برگ مهمی از کتاب تاریخ هنر قرن بیستم می‌باشد